EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 3.7.2012
COM(2012) 350 final

2012/0168 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive Sveta 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kar zadeva funkcije depozitarja, plačne politike in sankcije

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2012) 185 final}
{SWD(2012) 186 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Splošno

Pravila v zvezi z depozitarji iz direktive o KNPVP so ostala vse od njenega sprejetja leta 1985 nespremenjena. Sestavljajo jih številna splošna načela, ki določajo dolžnosti depozitarjev. Glavno pravilo KNPVP je, da se morajo vsa sredstva sklada KNPVP dati v hrambo depozitarju. Ta depozitar je v skladu z nacionalno zakonodajo odgovoren za izgube, ki nastanejo zaradi njegovega neizpolnjevanja dolžnosti. Direktiva o KNPVP se poleg tega, da uporablja standard glede malomarnosti, sklicuje tudi na nacionalne zakonodaje glede natančnega opisa teh dolžnosti. To sklicevanje pušča veliko prostora za različne razlage glede obsega depozitarjevih dolžnosti in odgovornosti za njegovo malomarno izpolnjevanje. Zato so se v Evropski uniji razvili različni pristopi, zaradi česar se vlagatelji v KNPVP soočajo z neenotnimi ravnmi zaščite v različnih jurisdikcijah.

Možne posledice nacionalnih razlik na področju standarda odgovornosti so se pokazale po stečaju banke Lehman Brothers[1] in Madoffovi goljufiji. Zlasti posledice Madoffove goljufije so bile v nekaterih državah članicah EU precej občutne. V enem primeru je določen sklad, ki je deloval kot napajalni sklad za Madoffa, izgubil približno 1,4 milijarde EUR. Velik obseg Madoffove goljufije je dolgo ostal neopažen predvsem zato, ker je depozitar hrambo sredstev prenesel na subjekt, ki ga je vodil Bernard Madoff, tj. na ameriško borzno-posredniško hišo „Bernard Madoff Investment Securities“. Hkrati je bil Bernard Madoff tudi upravitelj in posrednik, odgovoren za nakup finančnih instrumentov v imenu sklada. Zaradi primera Madoff so se pojavila številna pomembna vprašanja v zvezi s skladi KNPVP. Najprej se zastavlja vprašanje, pod katerimi pogoji lahko depozitar, ki deluje v imenu sklada KNPVP, prenese hrambo sredstev na podskrbnika. V obstoječi direktivi o KNPVP niso določeni natančni pogoji, v skladu s katerimi se hramba lahko prenese.

Poleg tega se ob primeru Madoff pojavi tudi vprašanje nasprotij interesov. Zlasti ni jasno, v kolikšnem obsegu bi smel upravitelj investicijskega sklada pripadati isti poslovni skupini kot podskrbnik, na katerega je bila prenesena hramba. Ali se resnično lahko pričakuje, da bo upravitelj sklada vedno ravnal na način, ki vodi k zaščiti interesov vlagateljev v sklad, če je upravitelj tudi podskrbnik sredstev, v katere se vlaga? Glede nasprotij interesov, ki lahko nastanejo v zvezi z neodvisnostjo depozitarja, je direktiva o KNPVP omejena na določitev splošnega načela, da družba ne more upravljati sklada KNPVP in hkrati nastopati kot njegov depozitar. Direktiva o KNPVP ne vsebuje pravila, ki bi obravnavalo nasprotja interesov, ki se lahko pojavijo v primeru, ko se funkciji upravljanja in depozitarja preneseta na eno in isto tretjo osebo.

Nazadnje je primer Madoff pokazal tudi na splošne negotovosti v okviru KNPVP, zlasti v zvezi z odgovornostjo glavnega skrbnika v primeru prenosa nalog, povezanih s hrambo, na podskrbnika. Vprašanje odgovornosti v primeru prenosa se v odsotnosti pravil, ki so stroga in

---

[1] Ena od posledic finančne krize je bil stečaj banke Lehman Brothers International Europe, britanske podružnice banke Lehman Brothers, ki je propadla leta 2008. Temu subjektu so bila kot podskrbniku dana v hrambo sredstva nekaterih kolektivnih naložbenih shem (čeprav je šlo za sklade, ki niso skladi KNPVP, je bil regulativni model podoben modelu KNPVP v smislu pravil o depozitarjih).

se lahko hitro uporabijo, v zadevni direktivi o KNPVP v posameznih državah članicah obravnava različno.

Primer Madoff je opozoril na temeljni razvoj na področju KNPVP. Medtem ko so določbe KNPVP o depozitarjih ostale nespremenjene, se je naložbeno okolje za KNPVP razvijalo. KNPVP lahko zdaj vlagajo v širši spekter finančnih sredstev, ki so lahko bolj zapletena ter se lahko izdajo in hranijo zunaj EU (na primer na trgih v vzponu), portfelji skladov pa so vse bolj raznoliki in mednarodni.

Posledično postaja upravljanje sredstev prek podskrbniških ureditev, ki ustrezajo naložbenim strategijam sklada, vse bolj pogosto. Madoffova goljufija je pokazala, da tveganja, povezana z uporabo podskrbniških omrežij, na katere je prenesena hramba, niso vedno zanemarljiva. Na ravni podskrbnika se sredstva lahko izgubijo, kar lahko vključuje izgubo zaradi goljufije podskrbnika, njegove malomarnosti ali stečaja. Na podlagi trenutnega okvira KNPVP ni jasno, kakšne so dolžnosti depozitarja pri izbiri in nadzoru podskrbnika. Zato obstaja pravna negotovost glede tega, do kolikšne mere je depozitar odgovoren za izgube na ravni podskrbnika.

Opozoriti je treba, da je Komisija 12. julija 2010 predlagala razširitev odškodninske sheme za vlagatelje, da bi zajemala tudi vlagatelje v KNPVP. Cilj sprememb Direktive 97/9/ES je bilo kritje primerov, v katerih je depozitar odgovoren za izgubo sredstev KNPVP, vendar ne more kriti svojih obveznosti. To bi moralo služiti kot dodatno sredstvo za povečanje zaščite vlagateljev v KNPVP. Vendar Svet na tej stopnji tega predloga ni sprejel in o njem potekajo nadaljnja pogajanja.

Poleg tega je finančna kriza razkrila tudi, da so plačila in finančne spodbude, ki se pogosto uporabljajo v finančnih institucijah, povečevali vpliv in obseg krize. Plačilne politike so prispevale h kratkoročnim odločitvam in ustvarjale spodbude za pretirano tveganje.

Analiza nacionalnih sistemov sankcioniranja, ki jo je opravila Komisija skupaj z odbori nadzornih organov (ki so se zdaj preoblikovali v evropske nadzorne organe), je pokazala na številne razlike in pomanjkljivosti, ki lahko negativno vplivajo na pravilno izvajanje zakonodaje EU, učinkovitost finančnega nadzora ter posledično tudi na konkurenčnost, stabilnost in integriteto finančnih trgov ter varstvo potrošnikov. Zato je Komisija v svojem sporočilu z dne 9. decembra 2010 z naslovom „Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev“[2] predlagala določitev minimalnih skupnih standardov EU za določena ključna vprašanja, da bi se spodbudila približevanje in krepitev nacionalnih sistemov sankcij. Komisija je takšna skupna pravila, prilagojena posebnostim zadevnih sektorjev, vključila v vse svoje nedavne predloge za pregled zadevne sektorske zakonodaje EU (CRD IV, Direktiva o trgih finančnih instrumentov, Direktiva o zlorabi trga, Direktiva o preglednosti). Razširitev teh prizadevanj na okvir KNPVP je naraven dodaten korak v tem procesu.

Ta predlog je del širšega zakonodajnega svežnja, namenjenega povrnitvi zaupanja potrošnikov v finančne trge. Sveženj sestavljata tudi dva druga dela. Prvi je obsežen pregled direktive o zavarovalnem posredovanju 2002/92/ES za zagotovitev, da potrošniki uživajo visoko raven varstva, ko kupujejo zavarovalne produkte. Namen zadnjega dela svežnja je izboljšanje preglednosti na investicijskem trgu za male vlagatelje (predlog uredbe o dokumentih s ključnimi informacijami o naložbenih produktih).

---

[2] COM(2010) 716 final.

1.2. Rezultati posvetovanj z zainteresiranimi stranmi in ocene učinka

1.2.1. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Komisija je 3. julija 2009 začela posvetovanje o depozitarjih KNPVP. Temu je sledila izjava s povratnimi informacijami novembra istega leta[3]. Rezultati posvetovanja so skupaj s tehničnim prispevkom organa ESMA ustrezno vključeni v poročilo o oceni učinka.

Službe Komisije so 9. decembra 2010 začele drugo javno posvetovanje o funkciji depozitarja KNPVP in plačilu upraviteljev, ki se je zaključilo 31. januarja 2011. Prejetih je bilo skupno 58 prispevkov, od katerih jih je večina pokazala široko podporo pobudi za pregled, zlasti glede pojasnitve funkcij depozitarja in poenostavitve regulativnega okolja zaradi predlagane uskladitve z Direktivo UAIS[4]. Vprašanci pa so bili bolj kritični do vprašanja odgovornosti depozitarja[5]. Izjava s povratnimi informacijami z obeh posvetovanj je na voljo v Prilogi 2 k navedeni oceni učinka.

Kar zadeva vprašanje upravnih sankcij, so v tem poročilu predstavljeni odgovori na priložnostni vprašalnik, ki so ga pripravile službe Komisije ter je bil poslan Evropskemu odboru za vrednostne papirje (ESC) in organu ESMA. Povzetek odgovorov držav članic na vprašalnik je predstavljen kot Priloga 7 k oceni učinka.

1.2.2. Ocena učinka

Ocena učinka se je osredotočila na pet vprašanj: upravičenost delovanja v vlogi depozitarja, merila za prenos nalog, povezanih s hrambo, odgovornost za izgubo finančnih instrumentov, ki se hranijo, plačila upraviteljev KNPVP in sankcije za kršitve pravil KNPVP.

Upravičenost delovanja v vlogi depozitarja

Trenutni okvir KNPVP ni najbolj jasen glede institucij, ki izpolnjujejo pogoje za depozitarja sklada KNPVP. V skladu s členom 23(3) direktive o KNPVP lahko države članice v veliki meri same presojajo o tem, za katere institucije menijo, da izpolnjujejo pogoje za depozitarje KNPVP, pod pogojem, da institucije izpolnjujejo zahteve iz člena 23(2) (tj. zanje veljajo pravila varnega in skrbnega poslovanja ter stalnega nadzora).

Posledica tega so različni pristopi po državah članicah. Od 17 držav članic, ki zahtevajo, da so depozitarji kreditne institucije, jih 12 nalaga posebne kapitalske zahteve le za izvajanje dejavnosti hrambe ali druge s tem povezane funkcije depozitarja KNPVP. Samo tri od držav članic, ki omogočajo subjektom, ki niso kreditne institucije, da delujejo kot depozitarji KNPVP, od depozitarjev zahtevajo, da izpolnjujejo dodatne kapitalske zahteve.

Nacionalne razlike glede subjektov, ki lahko delujejo kot depozitarji sklada KNPVP, so lahko vzrok za znatno pravno negotovost in bi lahko povzročile različne ravni zaščite vlagateljev. Poleg tega je omogočanje subjektom, ki niso kreditne institucije ali investicijske družbe, da

---

[3] Na voljo na: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/feedback_statement_en.pdf.

[4] Kategorije vprašancev: gospodarski subjekti in njihova industrijska združenja (46), javni organi držav članic (11) in potrošniške organizacije (1).

[5] Javni posvetovanji sta na voljo na: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/consultation_paper_en.pdf in http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/ucits/consultation_paper_en.pdf.

delujejo kot depozitarji brez uporabe minimalnih kapitalskih zahtev, zelo tvegano glede sredstev, ki so tem subjektom na voljo.

Ponujene so bile tri možnosti za uskladitev obsega institucij, za katere velja, da zagotavljajo zadostna jamstva v smislu varnega in skrbnega poslovanja ter kapitalskih zahtev za opravljanje naloge depozitarja. Ocena učinka ugotavlja, da kreditne institucije in regulirane investicijske družbe zagotavljajo zadostna jamstva v smislu varnega in skrbnega poslovanja, kapitalskih zahtev in učinkovitega nadzora, da lahko delujejo kot depozitarji KNPVP. Za druge institucije (npr. odvetniške pisarne, notarjate) ne velja, da zagotavljajo navedena jamstva in bi se morale, če bi želele delovati kot depozitarji KNPVP, preoblikovati v regulirane investicijske družbe. Ker je večina depozitarjev KNPVP že kreditnih institucij ali reguliranih investicijskih družb, bi učinek izbrane možnosti tako zadeval le majhno število ponudnikov storitev brez dovoljenja. Notariati in odvetniške pisarne bi seveda lahko še naprej delovali na svojem tradicionalnem področju kot depozitarji skladov, ki niso skladi KNPVP, kot so npr. majhni skladi tveganega kapitala in skladi zasebnega kapitala, ki redko vlagajo v vrednostne papirje, ki kotirajo na borzi.

Prenos nalog, povezanih s hrambo

Spremembe direktive o KNPVP, ki so bile uvedene leta 2001, so razširile obseg ustreznih sredstev KNPVP in jih razvrstile v nove razrede sredstev[6]. Zato danes upravitelji KNPVP vlagajo v veliko večjem številu držav in v bolj kompleksne instrumente kot leta 1985. Ker se v različnih jurisdikcijah tretjih držav pojavlja več priložnosti za naložbe, se potreba po imenovanju podskrbnikov v navedenih jurisdikcijah veča.

Kljub razširitvi ustreznih naložbenih instrumentov direktiva o KNPVP ne opredeljuje pogojev, ki se uporabljajo v primeru, ko depozitar naloge, povezane s hrambo, prenese na podskrbnika. Pomanjkanje jasnosti se nanaša tako na pogoje, pod katerimi se lahko opravi prenos (npr. objektiven razlog za prenos, raven strokovnega znanja pri izbiranju podskrbnika, intenzivnost nenehnega spremljanja podskrbnika), kot tudi na pogoje, pod katerimi bi se lahko naloge, povezane s hrambo, izjemoma prenesle na skrbnike tretje države, ki ne izpolnjujejo bonitetnih in nadzornih standardov.

Ocena učinka ugotavlja, da bi morala prenos nalog, povezanih s hrambo, urejati pravila o skrbnosti pri izbiri in imenovanju podskrbnika ter o nenehnem spremljanju dejavnosti podskrbnika. V redkih primerih, v katerih bi naložbene strategije KNPVP vključevale vlaganje v finančne instrumente, izdane v državah, ki zahtevajo obvezno lokalno hrambo, vendar v njih ni skrbnika, ki bi izpolnjeval zgoraj navedene zahteve glede prenosa in bonitetne standarde, bi se moral prenos vseeno dovoliti, če bi bili izpolnjeni strogi pogoji.

Odgovornost

V skladu s členom 24 direktive o KNPVP nastane odgovornost za izgubo finančnega instrumenta, ki se hrani, samo v primeru „neupravičene neizpolnitve“ ali „nepravilne izvedbe“ navedenih dolžnosti. Ti pravni izrazi se v državah članicah različno razlagajo, na podlagi

---

[6] Vključno z instrumenti denarnega trga, skladi na indeksni osnovi, vključno z indeksnimi investicijskimi skladi (ETF), krovnimi skladi, izvedenimi finančnimi instrumenti (opcije, zamenjave, terminski posli/pogodbe) ali drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC). Glej Direktivo 2007/16/ES, ki je na voljo na: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:079:0011:0019:EN:PDF.

česar prihaja do razlik glede zaščite vlagateljev. Nekatere države članice uporabljajo tako imenovano ureditev „objektivne“ odgovornosti, pri kateri mora depozitar takoj vrniti izgubljena sredstva KNPVP, medtem ko druge menijo, da izguba sredstev ne pomeni vedno neupravičene neizpolnitve dolžnosti s strani depozitarja, ki bi lahko vodila do odgovornosti navedenega depozitarja. Zato standard odgovornosti ni enak v vseh državah članicah.

Vprašanje odgovornosti je najbolj pomembno v primeru prenosa nalog, povezanih s hrambo. V skladu s členom 22(2) na depozitarjevo odgovornost ne sme vplivati dejstvo, „*da zaupa vsa sredstva ali njihov del v hrambo tretji osebi*“. Direktiva o KNPVP ne vsebuje dodatnih določb, ki bi urejale odgovornost za izgubo finančnega instrumenta v primeru prenosa nalog, povezanih s hrambo, na tretjo osebo. To vprašanje ureja le splošno načelo, izraženo v členu 22(2), ki državam članicam omogoča različne razlage. Nekatere države članice na primer določajo samo obveznost spremljanja podskrbnika, kar pomeni, da depozitar v primeru izgube ne bo odgovoren, če dokaže, da je pravilno izvajal svojo nalogo spremljanja (standard glede malomarnosti). Nasprotno pa druge države članice določajo obveznost vrnitve sredstev, ne glede na to, ali je bila naloga spremljanja kršena. Primer Madoff je pokazal na bistvene razlike med standardi objektivne odgovornosti in malomarnosti.

Ocena učinka ugotavlja, da standard „objektivne odgovornosti“, ki od depozitarjev zahteva vrnitev izgubljenih instrumentov, ki se hranijo, ne glede na krivdo ali malomarnost, spodbuja tako zagotavljanje visoke ravni zaščite vlagateljev kot tudi oblikovanje enotnega standarda po vsej EU. V skladu s potrebami malih vlagateljev bi morala odgovornost v primeru izgube instrumenta, ki se hrani, temeljiti na enotnem standardu EU, ki vključuje „objektivno odgovornost“ za vračilo izgubljenih instrumentov na stroške glavnega skrbnika, brez kakršne koli možnosti, da je glavni skrbnik razrešen odgovornosti v primeru prenosa nalog, povezanih s hrambo.

Plačila

Glede na to, da plačila upraviteljev KNPVP vsaj delno temeljijo na uspešnosti sklada, obstaja spodbuda za povečanje ravni tveganja v portfelju sklada, da bi se povečali potencialni donosi. Vendar so zaradi višje ravni tveganja vlagatelji v sklad izpostavljeni večjim potencialnim izgubam, kot bi bilo pričakovati glede na razkriti profil tveganj sklada. Plačne strukture se lahko prilagodijo tako, da so upravitelji udeleženi pri realiziranih donosih, ne pa tudi pri realiziranih izgubah, kar ustvarja nove spodbude za strategije z večjim tveganjem. Poleg tega so plačne strukture redko razkrite v ponudbi sklada, zato upravitelji v veliki meri ne odgovarjajo vlagateljem glede dejavnikov usklajevanja menedžerskih plač z uspešnostjo sklada.

Predvideno je, da se uvede zahteva za ustanovitev družbe za upravljanje KNPVP za izvajanje plačne politike, ki bi bila skladna z dobrim obvladovanjem tveganj sklada KNPVP in bi spoštovala načela najnižjih plačil. Poleg tega bi morala družba za upravljanje KNPVP v natančnem letnem poročilu sklada KNPVP razkriti plačne zneske v danem poslovnem letu.

Sankcije

Analiza nacionalnih pravil o sankcijah za kršitve obveznosti iz direktive o KNPVP, ki jo je opravila Komisija, je pokazala na tri glavne značilnosti: (i) razlike v višini finančnih sankcij (tj. glob), ki se uporabljajo za iste kategorije kršitev, (ii) uporabo različnih meril za določitev višine upravnih sankcij in (iii) razlike v stopnji uporabe sankcij.

Odločitev politike je, da se doseže minimalna uskladitev sistemov sankcioniranja, tako da se zahteva (i) katalog minimalnih upravnih sankcij in ukrepov (vključno z usklajevanjem spodnje meje najvišjih zneskov upravnih kazni), (ii) seznam minimalnih meril za sankcioniranje ter (iii) da morajo pristojni organi in družbe za upravljanje vzpostaviti mehanizme za prijavljanje nepravilnosti. Ta sistem sankcioniranja bi se uporabljal za katalog kršitev temeljnih zaščitnih ukrepov za varstvo vlagateljev iz direktive o KNPVP.

2. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

2.1. Pravila o dolžnostih depozitarjev

Glede na glavni dolžnosti depozitarja, tj. hrambo in nadzor, osnutek predlaga, da se člen 22 direktive o KNPVP spremeni na naslednji način:

Člen 22(1) določa, da je za vsak sklad KNPVP imenovan en sam depozitar. Namen tega pravila je zagotoviti, da sklad ne more imeti več depozitarjev.

Člen 22(2) predlaga, da se določi imenovanje depozitarja s pisno pogodbo.

Člen 22(3) določa enotni seznam nadzornih dolžnosti depozitarjev KNPVP, ustanovljenih na podlagi pogodbe, in KNPVP, ustanovljenih v obliki podjetja. Te dolžnosti vključujejo preverjanje skladnosti z veljavnimi pravili, kadar se delnice KNPVP prodajo, izdajo, ponovno odkupijo, izplačajo ali razveljavijo; preverjanje, da se izpolnitve obveznosti opravljajo v običajnem roku; preverjanje, da se prihodek investicijske družbe uporabi v skladu z zakoni in ustanovnimi listinami družbe, s čimer se zagotovi, da se vrednost enote premoženja v KNPVP izračuna v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada ter ravnanje v skladu z navodili družbe za upravljanje ali investicijske družbe.

Člen 22(4) vsebuje natančne določbe za spremljanje denarnih sredstev. Namen tega odstavka je zagotoviti depozitarju pregled nad vsemi sredstvi KNPVP, vključno z denarnimi sredstvi. Ta odstavek tudi zagotavlja, da se brez vednosti depozitarja ne sme odpreti noben gotovinski račun, povezan s transakcijami sklada. Cilj je preprečiti možnost goljufij v zvezi z gotovinskimi transferji. Poleg tega ta odstavek uvaja zahtevo po izločitvi, tako da je mogoče vse finančne instrumente v poslovnih knjigah depozitarja v zvezi s KNPVP razlikovati od lastnih sredstev depozitarja in se lahko zanje v vsakem trenutku ugotovi, da pripadajo navedenemu KNPVP; cilj te zahteve je zagotoviti dodatno zaščito vlagateljev v primeru neizpolnjevanja obveznosti depozitarja.

Člen 22(5) uvaja razlikovanje med (1) dolžnostmi hrambe v zvezi s finančnimi instrumenti, ki jih lahko hrani depozitar, in (2) preverjanjem dolžnosti lastništva, ki se nanašajo na preostale vrste sredstev. Sklicevanje na hrambo fizičnih sredstev, kot so nepremičnine ali blago, ni potrebno, ker taka sredstva trenutno ne ustrezajo hrambi v portfelju KNPVP.

Novi člen 25(2) vsebuje vrsto splošnih določb o delovanju, preprečevanje in upravljanju navzkrižij interesov.

Člen 26b v zvezi s tem uvaja nove izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo natančne pogoje za opravljanje funkcij depozitarja, povezanih spremljanjem in hrambo, vključno z (i) vrsto finančnih instrumentov, ki se vključijo v obseg depozitarjevih nalog, povezanih s hrambo; (ii) pogoji, pod katerimi lahko depozitar izvaja naloge, povezane s hrambo finančnih instrumentov, registriranih pri centralnem depozitarju vrednostnih papirjev, in (iii) pogoji, v

skladu s katerimi depozitar spremlja nominalne finančne instrumente, ki so registrirani pri izdajatelju ali registratorju.

2.2. Pravila o prenosu

Člen 22(7) opredeljuje pogoje, v skladu s katerimi se depozitarjeve naloge, povezane s hrambo, lahko prenesejo na podskrbnika. V bistvu so pogoji in zahteve, na podlagi katerih lahko depozitar KNPVP svoje naloge, povezane s hrambo, zaupa tretji osebi, usklajeni s tistimi, ki se uporabljajo na podlagi direktive UAIS.

Člen 26b daje Komisiji pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki bodo dodatno opredeliti začetne in tekoče dolžnosti depozitarja v zvezi s primerno skrbnostjo, vključno s tistimi, ki se uporabljajo pri izbiri in imenovanju podskrbnika.

2.3. Pravila o ustreznosti za delovanje kot skrbnik KNPVP

Glede na različna nacionalna merila glede ustreznosti, ki se trenutno uporabljajo za dejavnosti depozitarjev, osnutek predlaga spremembo člena 23(2) tako, da se določi izčrpen seznam subjektov, ki ustrezajo pogojem za depozitarja. Odločitev politike je, da se samo kreditnim institucijam in investicijskim družbam dovoli, da delujejo kot depozitarji KNPVP. Člen 23 vsebuje prehodne določbe za KNPVP, ki so imenovali subjekte, ki ne morejo več delovati kot depozitarji.

2.4. Pravila o odgovornosti

Namen člena 24(1) je pojasniti odgovornost depozitarja KNPVP v primeru izgube finančnega instrumenta, ki se hrani. V skladu s tem odstavkom mora depozitar KNPVP v primeru izgube finančnega instrumenta, ki se hrani, KNPVP vrniti finančni instrument iste vrste ali ustrezen znesek. V primeru izgube sredstev ni predvidena nobena dodatna oprostitev odgovornosti, razen kadar lahko depozitar dokaže, da je izguba posledica „zunanjega dogodka, ki ga razumno ni mogel nadzorovati“. Poleg tega je jasno navedeno, da ima depozitar KNPVP v primeru izgube sredstev splošno obveznost, da KNPVP „brez nepotrebnega odlašanja“ povrne finančne instrumente iste vrste ali ustrezen znesek.

Člen 26b določa ustrezne izvedbene ukrepe za pojasnitev nekaterih tehničnih vidikov, na primer določitev okoliščin, v katerih lahko instrument, ki se hrani, velja za izgubljenega.

Člen 24(2) vsebuje pravilo, v skladu s katerim na odgovornost depozitarja ne vpliva dejstvo, da je tretji osebi zaupal vse ali nekatere od svojih nalog, povezanih s hrambo. Zato je depozitar dolžan vrniti instrumente, ki jih hrani in so bili izgubljeni, čeprav je do izgube prišlo na ravni podskrbnika. Kot je navedeno zgoraj, v primeru izgube sredstev s strani podskrbnika ni predvidena nobena dodatna oprostitev odgovornosti (regulativna ali pogodbena).

V skladu s členom 24(2) je za razliko od člena 21(12) UAIS tako depozitar odgovoren za vrnitev instrumenta, tudi v primeru prenosa, brez možnosti pogodbene oprostitve odgovornosti. Ta krepitev odgovornosti v primeru prenosa nalog, povezanih s hrambo, se zdi upravičena glede na zelo veliko število vlagateljev in malih imetnikov v KNPVP. Uvedba sistema z enako pogodbeno možnostjo, da se depozitarja razreši odgovornosti, kot je mogoča na podlagi direktive UAIS, se ne šteje za povsem primerno. V podobni meri ne bi bilo primerno tudi predvidevanje, da se depozitarja razreši odgovornosti v primeru prenosa sredstev na podskrbnika, ki ne izpolnjuje meril za prenos.

2.5. Pravno varstvo

Člen 24(5) zadeva pravna sredstva zoper depozitarja. Ta odstavek usklajuje pravice vlagateljev v podjetniških in pogodbenih KNPVP do tožb, ki se nanašajo na odgovornosti depozitarjev bodisi neposredno ali posredno (prek družbe za upravljanje), odvisno od pravne narave odnosa med depozitarjem, družbo za upravljanje in imetniki enot premoženja.

2.6. Plačila

Predlagana člena 14a in 14b odražata trenutno plačno politiko višjega vodstva, nosilcev tveganja in tistih, ki opravljajo nadzorne funkcije. Ta načela bi se morala uporabljati tudi za tiste, ki upravljajo sklad KNPVP, ne glede na to, ali se upravlja v obliki investicijske družbe ali družbe za upravljanje.

2.7. Dostop do telefonskih in podatkovnih evidenc

Obstoječe evidence o telefonskem in podatkovnem prometu so pomembne za odkrivanje in dokazovanje kršitev določb direktive o KNPVP. Zato se člen 98 spremeni za zagotovitev, da bi morali pristojni organi imeti možnost zahtevati obstoječe evidence o telefonskem in podatkovnem prometu, ki jih ima telekomunikacijski operater ali KNPVP, družba za upravljanje, investicijska družba ali depozitar, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko take evidence, povezane s predmetom inšpekcijskega pregleda, pomembne pri dokazovanju kršitev določb direktive o KNPVP. Vendar je treba pojasniti tudi, da te evidence ne vključujejo vsebine zadevnih sporočil.

2.8. Sankcije in ukrepi

Členi 99a do 99e odražajo trenutne horizontalne politike v sektorju finančnih storitev v zvezi s sankcijami. Določajo skupen pristop h glavnim kršitvam direktive o KNPVP. Člen 99a zajema seznam glavnih kršitev. Določa tudi seznam upravnih sankcij in ukrepov, za katere bi morali biti pristojni organi pooblaščeni, da jih uporabijo v primeru glavnih kršitev.

3. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima nobenih posledic za proračun EU, saj ne bo potrebe po dodatnem financiranju in dodatnih delovnih mestih za opravljanje teh nalog. Naloge, predvidene za Evropski organ za vrednostne papirje in trge, spadajo v okvir obstoječih odgovornosti tega organa, zato bo dodelitev sredstev in osebja, predvidena v ocenah finančnih posledic zakonodajnega predloga za ta organ, zadostovala za omogočanje izvedbe teh nalog.

2012/0168 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive Sveta 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kar zadeva funkcije depozitarja, plačne politike in sankcije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[7],

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[8],

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta[9] bi bilo treba spremeniti, da bi se upoštevali razvoj trga in dosedanje izkušnje udeležencev na trgu in nadzornikov, zlasti za obravnavanje razlik med nacionalnimi določbami glede dolžnosti in odgovornosti depozitarjev, plačne politike in sankcij.

(2) Za odpravo potencialno škodljivega učinka slabo oblikovanih plačnih struktur na zanesljivo obvladovanje tveganj in nadzor tveganega ravnanja posameznikov bi morala za kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) veljati izrecna obveznost, da za tiste kategorije osebja, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profile tveganja KNPVP, ki jih upravljajo, uvedejo in ohranjajo plačne politike in prakse, ki so skladne z zanesljivim in učinkovitim obvladovanjem tveganja. Te kategorije osebja bi morale vključevati vsaj višje vodstvo, nosilce tveganja, nadzorne funkcije in vse zaposlene, ki jih celotno prejeto plačilo uvršča v isto plačno skupino kot višje vodstvo in nosilce tveganj. Ta pravila bi se

[7] UL C, , str. .
[8] UL C, , str. .
[9] UL L 302,17.11.2009, str. 32.

morala uporabljati tudi za KNPVP, ki so investicijske družbe in ne imenujejo družbe za upravljanje.

(3) V načelih, ki urejajo plačne politike, bi bilo treba upoštevati, da lahko družbe, ki upravljajo KNPVP, navedene politike uporabljajo na različne načine glede na njihovo velikost in na velikost KNPVP, ki jih upravljajo, njihovo notranjo organizacijo ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

(4) Načela o preudarnih plačnih politikah iz te direktive bi morala biti skladna z načeli, na katerih temelji Priporočilo Komisije 2009/384/ES z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev[10], in jih dopolnjevati.

(5) Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[11], bi moral za spodbujanje nadzorne konvergence pri ocenjevanju plačnih politik in praks zagotoviti smernice za preudarne plačne politike v sektorju upravljanja premoženja. Pri oblikovanju takih smernic bi mu moral pomagati Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[12].

(6) Določbe o plačilih ne bi smele posegati v celovito izvajanje temeljnih pravic, zagotovljenih s pogodbami, splošna načela nacionalnega pogodbenega in delovnega prava, veljavno zakonodajo o pravicah in udeležbi delničarjev ter splošno odgovornost upravnih in nadzornih organov zadevnih institucij, pa tudi ne v pravico, kjer je to primerno, socialnih partnerjev, da sklepajo in izvajajo kolektivne pogodbe v skladu z nacionalno zakonodajo in navadami.

(7) Da bi zagotovili potrebno raven usklajenosti ustreznih regulativnih zahtev v različnih državah članicah, bi bilo treba sprejeti dodatna pravila, ki opredeljujejo naloge in dolžnosti depozitarjev, določajo pravne osebe, ki se lahko imenujejo za depozitarje, in pojasnjujejo odgovornosti depozitarjev v primerih, ko se sredstva KNPVP v hrambi izgubijo, ali v primeru neustreznega izvajanja nadzornih nalog depozitarjev. Takšno neustrezno izvajanje lahko povzroči izgubo sredstev, pa tudi izgubo vrednosti sredstev, če depozitar na primer dopušča naložbe, ki niso v skladu s pravili upravljanja sklada, hkrati pa vlagatelja izpostavlja nepričakovanim ali predvidenim tveganjem. Dodatna pravila bi morala tudi pojasniti pogoje, pod katerimi se depozitarjeve funkcije lahko prenesejo.

(8) Pojasniti je treba, da bi moral KNPVP imenovati enotnega depozitarja. ki bi izvajal splošen nadzor nad sredstvi KNPVP. Zahteva za uvedbo enotnega depozitarja bi morala zagotoviti, da ima depozitar pregled nad vsemi sredstvi KNPVP, upravitelji sklada in vlagatelji vanj pa imajo na voljo enotno referenčno točko, kamor se obrnejo, če pride do težav v zvezi s hrambo sredstev ali izvajanjem nadzornih funkcij. Hramba sredstev vključuje dejansko hrambo sredstev ali če jih ni mogoče hraniti, preverjanje lastništva navedenih sredstev in vodenje evidenc o njih.

(9) Depozitar bi moral pri izvajanju svojih nalog ravnati pošteno, pravično, strokovno, neodvisno in v interesu KNPVP ali vlagateljev v KNPVP.

---

[10] UL L 120,15.5.2009, str. 22.
[11] UL L 331,15.12.2010, str.84.
[12] UL L 331,15.12.2010, str.12.

(10) Da se zagotovi usklajen pristop na področju učinkovitega izvajanja dolžnosti depozitarjev v vseh državah članicah ne glede na pravno obliko KNPVP, je treba uvesti enoten seznam nadzornih dolžnosti, ki jih ima KNPVP v obliki podjetja (investicijska družba) in KNPVP, ustanovljen na podlagi pogodbe.

(11) Depozitar bi moral biti odgovoren za ustrezno spremljanje denarnih tokov KNPVP in zlasti za zagotovitev, da sta denar in gotovina vlagatelja, ki pripadata KNPVP, ustrezno knjižena na računih, ki se odprejo v imenu KNPVP ali družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, ali depozitarja, ki deluje v imenu KNPVP. Zato bi bilo treba sprejeti natančne določbe o spremljanju gotovine, da se zagotovi učinkovita in skladna stopnja zaščite vlagatelja. Pri zagotavljanju, da so denarna sredstva vlagatelja knjižena na gotovinskem računu, bi moral depozitar upoštevati načela iz člena 16 Direktive Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive[13].

(12) Da se preprečijo zlorabe gotovinskih transferjev, je treba zahtevati, da se noben gotovinski račun, povezan s transakcijami sredstev, ne sme odpreti brez vednosti depozitarja.

(13) Vsak finančni instrument, ki se hrani za KNPVP, bi bilo treba razlikovati od lastnih sredstev depozitarja in ga vedno obravnavati kot lastnino navedenega KNPVP. Cilj take zahteve bi moral biti zagotavljanje dodatne zaščite vlagateljev v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti depozitarja.

(14) Poleg obstoječe dolžnosti hrambe sredstev, ki pripadajo KNPVP, bi sredstva morali razlikovati med tistimi, ki se lahko hranijo, in tistimi, ki jih ni mogoče hraniti, pri čemer za slednje velja zahteva za vodenje evidenc o sredstvih in preverjanje njihovega lastništva. Skupino sredstev, ki se lahko hranijo, je treba jasno ločevati, saj bi morala dolžnost vrnitve izgubljenih sredstev veljati le za to posebno kategorijo finančnih sredstev.

(15) Treba je opredeliti pogoje za prenos dolžnosti depozitarja v zvezi s hrambo na tretjo osebo. Prenos in nadaljnji prenos bi morala biti objektivno utemeljena, zanju pa bi morale veljati stroge zahteve glede ustreznosti tretje osebe, na katero je funkcija prenesena, in glede potrebne strokovnosti, skrbnosti in vestnosti, na podlagi katerih bi moral depozitar izbrati, imenovati in oceniti navedeno tretjo osebo. Za namene doseganja enotnih tržnih pogojev in enako visoke ravni zaščite vlagateljev bi morali biti takšni pogoji usklajeni s tistimi, ki veljajo v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010[14]. Sprejeti bi bilo treba določbe za zagotovitev, da imajo tretje osebe na voljo potrebna sredstva za izvajanje svojih dolžnosti in da izločajo sredstva KNPVP.

(16) Zaupanje hrambe sredstev upravitelju sistema poravnave vrednostnih papirjev iz Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o

---

[13] UL L 241, 2.9.2006, str. 26.
[14] UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev[15] ali zaupanje opravljanja podobnih storitev sistemom poravnave vrednostnih papirjev tretjih držav se naj ne bi štelo kot prenos funkcije hrambe.

(17) Tretja oseba, na katero je prenesena hramba sredstev, bi morala ohranjati zbirni račun, ki je skupni ločeni račun za več KNPVP.

(18) Kadar je hramba prenesena na tretjo osebo, je treba tudi zagotoviti, da tretja oseba izpolnjuje posebne zahteve o učinkovitem, varnem in skrbnem poslovanju ter nadzoru. Poleg tega bi bilo za zagotovitev, da so finančni instrumenti v posesti tretje osebe, na katero je bila hramba prenesena, treba izvajati redne zunanje revizije.

(19) Za zagotovitev zadostno visoke stopnje zaščite vlagateljev bi bilo treba sprejeti določbe o delovanju in obvladovanju navzkrižij interesov, veljati pa bi morale v vseh primerih, vključno s primeri prenosa dolžnosti hrambe. Navedena pravila bi morala zlasti zagotoviti jasno delitev nalog in funkcij med depozitarjem, KNPVP in družbo za upravljanje.

(20) Da se zagotovita visoka stopnja zaščite vlagateljev in ustrezna raven varnega ter skrbnega poslovanja ter stalnega nadzora, je treba oblikovati izčrpen seznam subjektov, ki lahko delujejo kot depozitarji, in sicer le kreditne institucije in investicijske družbe lahko delujejo kot depozitarji KNPVP. Da bi se lahko drugi subjekti, ki so prej lahko delovali kot depozitarji sredstev KNPVP, preoblikovali v ustrezne subjekte, bi bilo treba zanje sprejeti prehodne določbe.

(21) Obrazložiti in pojasniti je treba odgovornost depozitarja KNPVP v primeru izgube finančnega instrumenta, ki se hrani. Depozitar bi moral biti v primeru izgube finančnega instrumenta, ki se hrani,odgovoren za to, da KNPVP povrne finančni instrument iste vrste ali ustrezen znesek. V primeru izgube sredstev ne sme biti predvidena nobena dodatna oprostitev odgovornosti, razen kadar lahko depozitar dokaže, da je izguba posledica „zunanjega dogodka, ki ga razumno ni mogel nadzorovati, posledice pa so bile ne glede na vsa razumna prizadevanja neizogibne“. V tem okviru se depozitar ne bi mogel sklicevati na notranje situacije, kot je goljufivo ravnanje zaposlenega, da bi se rešil odgovornosti.

(22) Kadar depozitar prenese naloge hrambe in se finančni instrumenti v hrambi tretje osebe izgubijo, bi moral za to odgovarjati depozitar. Prav tako bi bilo treba določiti, da mora depozitar v primeru izgube instrumenta, ki se hrani, vrniti finančni instrument iste vrste ali ustrezen znesek, tudi če je izgubo povzročil podskrbnik. Depozitar je navedene odgovornosti oproščen le, kadar lahko dokaže, da je izguba posledica zunanjega dogodka, ki ga razumno ni mogel nadzorovati, posledice pa so bile ne glede na vsa razumna prizadevanja neizogibne. V tem okviru se depozitar ne bi mogel sklicevati na notranje situacije, kot je goljufivo ravnanje zaposlenega, da bi se rešil odgovornosti. Izogibanje regulativni ali poklicni odgovornosti naj ne bi bilo mogoče, če je sredstva izgubil depozitar ali podskrbnik.

(23) Vsak vlagatelj v sklad KNPVP bi moral imeti možnost tožbe v zvezi z odgovornostjo depozitarja, neposredno ali posredno, prek družbe za upravljanje. Pravna sredstva zoper depozitarja naj ne bi bila odvisna od pravne oblike sklada KNPVP (podjetniška

[15] UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

ali pogodbena oblika) ali pravne narave odnosa med depozitarjem, družbo za upravljanje in imetniki enot premoženja.

(24) Komisija je 12. julija 2010 predlagala spremembo Direktive 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje[16]. Bistveno je, da se predlog z dne 12. julija 2010 dopolni s pojasnitvijo obveznosti in obsega odgovornosti depozitarja in podskrbnikov KNPVP z namenom, da se zagotovi visoka stopnja zaščite vlagateljev KNPVP, kadar depozitar ne more izpolniti svojih obveznosti iz te direktive.

(25) Zagotoviti je treba, da za depozitarje veljajo iste zahteve ne glede na pravno obliko KNPVP. Usklajenost zahtev bi morala povečati pravno varnost in zaščito vlagateljev ter prispevati k ustvarjanju enotnih tržnih pogojev. Komisija ni prejela nobenega obvestila o tem, da bi investicijska družba uporabila odstopanje od splošne obveznosti glede zaupanja sredstev depozitarju. Zato bi bilo treba zahteve Direktive 2009/65/ES glede depozitarja investicijske družbe šteti kot odvečne.

(26) Pristojni organi bi morali biti v skladu s sporočilom Komisije z dne 8. decembra 2010 o krepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev[17] pooblaščeni, da naložijo denarne kazni, ki so dovolj visoke, odvračilne in sorazmerne, da izravnajo pričakovane koristi vedenja, ki krši zahteve.

(27) Za zagotovitev skladne uporabe v državah članicah pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih kazni bi morale države članice zagotoviti, da pristojni organi upoštevajo vse zadevne okoliščine.

(28) Da bi sankcije okrepile odvračilni učinek na širšo javnost in obveščale o kršitvah pravil, ki bi lahko škodovale zaščiti vlagateljev, bi morale biti objavljene, razen v nekaterih točno določenih okoliščinah. Da se zagotovi skladnost z načelom sorazmernosti, bi morale biti sankcije objavljene anonimno, kadar bi objava lahko povzročila nesorazmerno škodo vključenim stranem.

(29) Pristojni organi bi morali za ugotavljanje morebitnih kršitev imeti potrebna preiskovalna pooblastila in vzpostaviti učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja o morebitnih ali dejanskih kršitvah.

(30) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe iz zakonodaj držav članic v zvezi s kaznivimi dejanji in sankcijami.

(31) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, kot so zajeta v Pogodbi o delovanju Evropske unije.

(32) Da se zagotovi doseganje ciljev iz te direktive, bi morala biti Komisija pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija bi morala biti zlasti pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov za določitev podrobnosti, ki jih je treba vključiti v standardni sporazum med depozitarjem in družbo za upravljanje ali investicijsko družbo, pogojev za izvrševanje funkcij depozitarja, vključno z vrstami finančnih instrumentov, ki bi se morale

---

16 UL L 84, 26.3.1997, str. 22.

17 COM(2010)716 final.

vključiti med depozitarjeve dolžnosti hrambe, pogojev, pod katerimi lahko depozitar izvršuje svoje dolžnosti hrambe finančnih instrumentov, ki so registrirani pri centralnem depozitarju, in pogojev, pod katerimi bi depozitar moral hraniti nominalne finančne instrumente, ki so registrirani pri izdajatelju ali registratorju, dolžnosti primerne skrbnosti depozitarjev, obveznosti ločevanja, pogojev in okoliščin, v katerih se finančni instrumenti, ki se hranijo, štejejo za izgubljene, kaj razumemo pod zunanjimi dogodki, katerih razumno ni mogoče nadzorovati, njihove posledice pa bi bile ne glede na vsa razumna prizadevanja neizogibne. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno ter ustrezno posredovanje ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

(33) Države članice so se v skladu s skupno politično deklaracijo držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih z dne 28. septembra 2011[18] zavzele, da bodo v utemeljenih primerih k uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. V zvezi s to direktivo zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov upravičeno.

(34) Ciljev ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izboljšanje zaupanja vlagateljev v KNPVP s krepitvijo zahtev glede dolžnosti in odgovornosti depozitarjev, politikami plačil družb za upravljanje in investicijskih družb ter z razvojem skupnih standardov za sankcioniranje glavnih kršitev določb direktive, ne morejo zadovoljivo doseči države članice, ki delujejo neodvisno ena od druge. Ker lahko ugotovljene slabosti obravnava le ukrep na evropski ravni in se zato takšno ukrepanje bolje izvaja na ravni Unije, bi morala Unija sprejeti potrebne ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(35) Direktivo 2009/65/ES je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2009/65/ES se spremeni:

(1) Vstavita se naslednja člena 14a in 14b:

„Člen 14a

1. Države članice od družb za upravljanje zahtevajo, da določijo in uporabljajo politike in prakse plačil, ki so skladne z zanesljivim ter učinkovitim obvladovanjem tveganja in ga spodbujajo, ne spodbujajo pa tveganja, ki ni skladno s profili tveganja, pravili upravljanja ali ustanovnimi listinami KNPVP, ki jih upravljajo.

2. Politike in prakse plačil zajemajo plače in diskrecijske pokojninske prejemke.

[18] UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

3. Politike in prakse plačil se uporabljajo za kategorije osebja, vključno z višjim vodstvom, nosilci tveganja in nadzornimi funkcijami ter vsemi zaposlenimi, ki jih celotna prejeta plačila uvrščajo v isto plačno skupino kot višje vodstvo in nosilce tveganj, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja družb za upravljanje ali KNPVP, ki jih upravljajo.

4. V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*) organ ESMA izda smernice, naslovljene na pristojne organe, ki so v skladu s členom 14b. V teh smernicah se upoštevajo tudi načela o premišljenih politikah plačil iz Priporočila Komisije 2009/384/ES(**), velikost družb za upravljanje in KNPVP, ki jih upravljajo, njihova notranja organizacija ter narava, obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti. Organ ESMA v postopku razvoja smernic tesno sodeluje z Evropskim bančnim organom (EBA), da se zagotovi skladnost z zahtevami, ki so pripravljene za druge sektorje finančnih storitev, zlasti za kreditne institucije in investicijska podjetja.

Člen 14b

1. Družbe za upravljanje pri pripravi in uporabi politik plačil iz člena 14a izpolnjujejo naslednja načela na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti:

(a) politika plačil je skladna s premišljenim in učinkovitim obvladovanjem tveganja in ga spodbuja, ne spodbuja pa tveganja, ki ni skladno s profili tveganja, pravili upravljanja ali ustanovnimi listinami KNPVP, ki jih upravljajo;

(b) politika plačil je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in interesi družbe za upravljanje in KNPVP, ki jih upravlja, ali vlagateljev v takšne KNPVP ter vsebuje ukrepe za preprečevanje nasprotij interesov;

(c) upravni organ družbe za upravljanje v svoji nadzorni funkciji sprejema in redno pregleduje splošna načela politike plačil in je odgovoren za izvajanje te politike;

(d) nad izvajanjem politike plačil se vsaj enkrat letno izvede centralen in neodvisen notranji pregled glede skladnosti s politikami in postopki za plačila, ki jih sprejme upravni organ v svoji nadzorni funkciji;

(e) osebje, ki opravlja nadzorne funkcije, je nagrajeno glede na dosežene cilje, povezane z njegovimi nalogami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki so pod njihovim nadzorom;

(f) plačila visokih uslužbencev, ki opravljajo funkcije obvladovanja tveganja in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzira odbor za plačila;

(g) če so plačila odvisna od uspešnosti, celoten znesek plačil temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ali KNPVP ter splošnih rezultatov družbe za upravljanje, pri ocenjevanju uspešnosti posameznika pa se upoštevajo finančna in tudi nefinančna merila;

(h) ocena uspešnosti se opravi v večletnem okviru, ki ustreza življenjskemu ciklu KNPVP, ki jih upravlja družba za upravljanje, s čimer se zagotovi, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da se dejansko izplačilo delov plačila, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeli na obdobje, ki upošteva politiko glede plačil KNPVP, ki jih upravlja, in njihova naložbena tveganja;

(i) zajamčena variabilna plačila so izjema, izplačujejo se samo v okviru zaposlovanja novega osebja in so omejena na prvo leto;

(j) fiksne in variabilne sestavine celotnih plačil so ustrezno uravnotežene, pri čemer fiksna sestavina predstavlja dovolj velik del celotnih plačil, da omogoča izvajanje popolnoma fleksibilne politike glede variabilnih sestavin plačil, vključno z možnostjo, da se ne izplača nobena variabilna sestavina plačil;

(k) plačila v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe odražajo uspešnost, doseženo v tem času, in so določena tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti;

(l) merjenje uspešnosti, ki se uporablja za izračun variabilnih sestavin plačil ali skupkov variabilnih sestavin plačil, vključuje celovit prilagoditveni mehanizem za vključitev vseh ustreznih vrst sedanjih in prihodnjih tveganj;

(m) glede na pravno strukturo KNPVP in njegova pravila upravljanja sklada ali ustanovne listine znaten delež, v vsakem primeru pa vsaj 50 % variabilnih plačil, sestavljajo enote zadevnega KNPVP ali enakovredni lastniški deleži ali na deleže vezani instrumenti ali enakovredni negotovinski instrumenti, razen če upravljanje KNPVP znaša manj kot 50 % skupnega portfelja, ki ga upravlja družba za upravljanje – v tem primeru minimalna vrednost 50 % ne velja.

Za instrumente iz te točke velja ustrezna politika odloga, oblikovana zato, da se spodbude uskladijo z interesi družbe za upravljanje in KNPVP, ki jih upravlja, ter vlagateljev v takšne KNPVP. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali pa nekatere instrumente po potrebi prepovedo. Ta točka se uporablja tako za variabilnih del plačil, katerih izplačilo se odloži v skladu s točko (n), kot za variabilni del plačil, katerih izplačilo se ne odloži;

(n) znaten delež in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine plačil se odloži za obdobje, ki ustreza poslovnemu ciklu in politiki glede izplačil zadevnega KNPVP, ter se ustrezno uskladi z naravo tveganj zadevnega KNPVP.

Obdobje iz te točke znaša vsaj tri do pet let, razen če je poslovni cikel zadevnega KNPVP krajši. Plačila, za katera velja odlog, zapadejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine plačil izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska.

(o) variabilna plačila, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali zapadejo v izplačilo le, če so glede na finančno stanje družbe za

upravljanje kot celote vzdržna in če jih upravičuje uspešnost zadevne poslovne enote, KNPVP in posameznika.

Skupna variabilna plačila so na splošno občutno manjša, kadar je finančna uspešnost družbe za upravljanje ali zadevnega KNPVP slaba ali negativna, pri čemer se pri že zasluženih zneskih upošteva aktualno nadomestilo in zmanjšanje izplačil, vključno z malusom ali dogovori glede vračil prejetih sredstev;

(p) pokojninska politika je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi družbe za upravljanje in KNPVP, ki jih upravlja.

Če zaposleni zapusti družbo za upravljanje pred odhodom v pokoj, družba za upravljanje hrani njegove diskrecijske pokojninske prejemke v obdobju petih let v obliki instrumentov iz točke (m). Če zaposleni izpolni pogoje za upokojitev, se diskrecijski pokojninski prejemki delavcu izplačajo v obliki instrumentov iz točke (m), zanje pa velja petletno obdobje odloga;

(q) osebje se mora zavezati, da ne bo uporabljalo osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s plačili in odgovornostjo ter s tem posegalo v učinke usklajevanj tveganj iz njihovih dogovorov glede plačil;

(r) variabilna plačila se ne izplača z instrumenti ali metodami, ki omogočajo izogibanje zahtevam iz te direktive.

2. Načela iz odstavka 1 se uporabljajo za vse vrste plačil, ki jih izplačajo družbe za upravljanje, in za vse prenose enot ali deležev KNPVP, ki so namenjeni kategorijam osebja, vključno z višjim vodstvom, nosilci tveganja in nadzornimi funkcijami ter vsemi zaposlenimi, ki jih celotna prejeta plačila uvrščajo v isto plačno skupino kot višje vodstvo in nosilce tveganj, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na njihov profil tveganja ali profil tveganja KNPVP, ki jih upravljajo.

3. Družbe za upravljanje, ki so pomembne zaradi svoje velikosti ali velikosti KNPVP, ki jih upravljajo, njihove notranje organizacije ter narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti, ustanovijo odbor za plačila. Ta je urejen tako, da lahko strokovno in neodvisno presoja politike in prakse plačil ter spodbude za obvladovanje tveganja.

Odbor za plačila je odgovoren za pripravo odločitev v zvezi s plačili, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in obvladovanje tveganja zadevne družbe za upravljanje ali KNPVP, in ki jih bo sprejel upravni organ v svoji nadzorni funkciji. Odboru za plačila predseduje član upravnega organa, ki v zadevni družbi za upravljanje ne opravlja nobene izvršilne funkcije. Člani odbora za plačila so člani upravnega organa, ki v zadevni družbi za upravljanje ne opravljajo nobene izvršilne funkcije.“

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 120, 15.5.2009, str. 22.“

(2) V členu 20(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) pisno pogodbo z depozitarjem iz člena 22(2); "

(3) Člen 22 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 22

1. Investicijska družba in – za vsak skupni sklad, ki ga upravlja – družba za upravljanje zagotovita, da se enotni depozitar imenuje v skladu z določbami tega poglavja.

2. Depozitar je imenovan s pisno pogodbo.

S to pogodbo se med drugim uredi pretok informacij, ki se štejejo za potrebne, da lahko depozitar opravlja funkcije v zvezi s KNPVP, za katere je bil imenovan kot depozitar, kakor so določene v tej direktivi in v drugih zakonih in predpisih, ki so pomembni za depozitarje v matični državi članici KNPVP.

3. Depozitar:

(a) zagotovi, da se prodaja, izdaja, ponovni odkup, izplačilo in umik enot KNPVP izvedejo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami;

(b) zagotovi, da se vrednost enot KNPVP izračuna v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami;

(c) izpolni navodila družbe za upravljanje ali investicijske družbe, razen če so v nasprotju z veljavno nacionalno zakonodajo, pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami;

(d) zagotovi, da se pri transakcijah, ki vključujejo sredstva KNPVP, obveznosti do KNPVP izpolnijo v običajnem roku;

(e) zagotovi, da se dohodek KNPVP uporablja v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami.

4. Depozitar zagotovi, da se denarni tok KNPVP ustrezno spremlja in zlasti, da so vsa plačila vlagateljev ali v imenu vlagateljev ob vpisu enot KNPVP prejeta in da je ves denar KNPVP knjižen na gotovinskih računih, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) odprejo se v imenu KNPVP ali v imenu družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, ali v imenu depozitarja, ki deluje v imenu KNPVP;

(b) odprejo se pri enem od subjektov iz točk (a), (b) in (c) člena 18(1) Direktive Komisije 2006/73/ES (*) in

(c) vzdržujejo se v skladu z načeli iz člena 16 Direktive 2006/73/ES.

Kadar so gotovinski računi odprti na ime depozitarja, ki deluje v imenu KNPVP, se denar subjekta iz točke (b) prvega pododstavka ter denar depozitarja ne knjižita na te račune.

5. Sredstva KNPVP se dajo v hrambo depozitarju, kot sledi:

(a) za finančne instrumente, ki jih je mogoče hraniti, depozitar:

(i) hrani vse finančne instrumente, ki jih je mogoče zabeležiti na računu finančnih instrumentov, odprtem v knjigah depozitarja, ter vse finančne instrumente, ki so lahko fizično dostavljeni depozitarju;

(ii) zagotovi, da so vsi finančni instrumenti, ki jih je mogoče zabeležiti na računu finančnih instrumentov, ki je odprt v depozitarjevih knjigah, v skladu z načeli iz člena 16 Direktive 2006/73/ES zabeleženi v depozitarjevih knjigah na ločenih računih, odprtih v imenu KNPVP ali družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, zato da se lahko v vsakem trenutku jasno ugotovi, da pripadajo KNPVP v skladu z veljavnim pravom;

(b) za druga sredstva depozitar:

(i) preveri lastništvo takšnih sredstev s strani KNPVP ali družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, in sicer tako, da na podlagi informacij ali dokumentov, ki jih zagotovi KNPVP ali družba za upravljanje, ter na podlagi zunanjih dokazov, če so na voljo, oceni, ali jih ima v lasti KNPVP ali družba za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP;

(ii) vodi evidenco navedenih sredstev, za katere je prepričan, da jih ima v lasti KNPVP ali družba za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, in to evidenco posodablja.

6. Države članice zagotovijo, da v primeru plačilne nesposobnosti depozitarja sredstva KNPVP, ki jih hrani depozitar, niso na voljo za distribucijo med upniki depozitarja ali v korist upnikov depozitarja.

7. Depozitar ne prenese svojih funkcij na tretje osebe, kot je navedeno v odstavkih 3 in 4.

Depozitar lahko prenese na tretje osebe funkcije iz odstavka 5 samo če:

(a) naloge niso prenesene zato, da bi se izognil zahtevam iz te direktive;

(b) depozitar lahko dokaže, da je prenos potreben iz objektivnega razloga;

(c) depozitar izkazuje ustrezno sposobnost, skrbnost in gospodarnost pri izbiri in imenovanju tretje osebe, na katero želi prenesti del svojih nalog, ter nadaljuje z izkazovanjem ustrezne sposobnosti, skrbnosti in gospodarnosti pri rednem pregledovanju in stalnem spremljanju tretje osebe, na katero je prenesel del svojih nalog, ter ureditve tretje osebe v zvezi z zadevami, ki so ji bile prenesene;

Depozitar lahko prenese funkcije iz odstavka 5 samo na tretjo osebo, ki ima ves čas med izvajanjem nalog, ki so bile prenesene nanjo:

(a) strukturo in strokovno znanje, ki sta ustrezna in sorazmerna naravi in zahtevnosti sredstev KNPVP ali družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, ki so ji bili zaupani;

(b) glede nalog hrambe iz točke (a) odstavka 5 zanjo veljajo zahteve o učinkovitem, varnem in skrbnem poslovanju, vključno z minimalnimi kapitalskimi zahtevami, in nadzoru v zadevni jurisdikciji;

(c) glede nalog hrambe iz točke (a) odstavka 5 se zanjo uporablja redna zunanja revizija, s katero se potrdi, da ima v lasti finančne instrumente;

(d) ločuje sredstva strank depozitarja od lastnih sredstev in od sredstev depozitarja na tak način, da se lahko v vsakem trenutku jasno prepoznajo kot sredstva, ki pripadajo strankam določenega depozitarja;

(e) v primeru plačilne nesposobnosti tretje osebe sredstva KNPVP, ki jih hrani tretja oseba, niso na voljo za distribucijo med upniki tretje osebe ali v korist upnikov tretje osebe;

(f) upošteva splošne obveznosti in prepovedi iz odstavka 5 in člena 25.

Ne glede na točko (b) tretjega pododstavka, kadar zakonodaja tretje države zahteva, da nekatere finančne instrumente hranijo lokalni subjekti in ni lokalnih subjektov, ki bi izpolnjevali zahteve za prenos iz navedene točke, lahko depozitar svoje funkcije prenese na tak lokalni subjekt v obsegu, ki ga zahteva zakonodaja tretje države, in samo, če ni lokalnih subjektov, ki bi izpolnjevali zahteve za prenos, in sicer samo pod naslednjimi pogoji:

(a) vlagatelji v zadevnem KNPVP morajo biti pred samo naložbo ustrezno obveščeni o tem prenosu, ki je bil potreben zaradi pravnih omejitev v zakonodaji tretje države, in okoliščinah, ki ga upravičujejo;

(b) KNPVP ali družba za upravljanje v imenu KNPVP depozitarju naroči, naj hrambo teh finančnih instrumentov prenese na tak lokalni subjekt.

Tretja oseba lahko nadalje prenese te funkcije, če so izpolnjeni enaki pogoji. V tem primeru se za zadevne osebe smiselno uporablja člen 24(2).

Za namene prvega do petega pododstavka se zagotavljanje storitev, kot je določeno v Direktivi 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta(**) s sistemi poravnave vrednostnih papirjev, kakor so določeni za namene Direktive 98/26/ES ali zagotavljanje podobnih storitev s sistemi poravnave vrednostnih papirjev tretjih držav, ne šteje za prenos funkcije hrambe.

_____

(*) UL L 241, 2.9.2006, str. 26.

(**) UL L 166, 11.6.1998, str. 45.“

(4) Člen 23 se spremeni:

(a) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Depozitar je lahko:

(a) kreditna institucija s pridobljenim dovoljenjem v skladu z Direktivo 2006/48/ES;

(b) investicijsko podjetje, za katerega veljajo zahteve o kapitalski ustreznosti v skladu s členom 20(1) Direktive 2006/49/ES, vključno s kapitalskimi zahtevami za operativna tveganja, in ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2004/39/ES ter opravlja pomožno storitev hrambe in upravne naloge v zvezi s finančnimi instrumenti za stranke v skladu s točko (1) oddelka B Priloge I Direktive 2004/39/ES. Takšna investicijska podjetja imajo v vsakem primeru lastna sredstva, ki niso nižja od zneska ustanovitvenega kapitala iz člena 9 Direktive 2006/49/ES.

Investicijske družbe ali družbe za upravljanje, ki delujejo v imenu KNPVP, ki jih upravljajo, ki so pred [datum: rok za prenos, ki je določen v prvem pododstavku člena 2(1)] imenovale kot depozitarja institucijo, ki ne izpolnjuje zahtev iz tega odstavka, pred [datum: 1 leto po roku iz prvega pododstavka člena 2(1)] imenujejo depozitarja, ki izpolnjuje te zahteve.“

(b) Odstavki 3, 4, 5 in 6 se črtajo.

(5) Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

1. Države članice zagotovijo, da je depozitar odgovoren KNPVP in imetnikom enot premoženja KNPVP za izgubo finančnih instrumentov, ki se hranijo v skladu s točko (a) člena 22(5), ki jo je povzročil depozitar ali tretja oseba, na katero je bila prenesena naloga hrambe.

V primeru takšne izgube finančnega instrumenta, ki se hrani, države članice zagotovijo, da depozitar KNPVP ali družbi za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, nemudoma vrne finančni instrument iste vrste ali ustrezen znesek. Depozitar ni odgovoren, če lahko dokaže, da je izguba nastala kot posledica zunanjega dogodka, ki ga razumno ni mogel nadzorovati, posledice pa so bile ne glede na vsa razumna prizadevanja neizogibne.

Države članice zagotovijo, da je depozitar tudi odgovoren KNPVP oziroma vlagateljem v KNPVP za vsako izgubo, ki jo utrpijo zaradi malomarnosti depozitarja ali namernega neizvajanja njegovih obveznosti v skladu s to direktivo.

2. Kakršen koli prenos iz člena 22(7) ne vpliva na odgovornost depozitarja.

3. Odgovornost depozitarja iz odstavka 1 ni izključena ali omejena s sporazumom.

4. Vsak sporazum, ki je v nasprotju z določbo iz odstavka 3, je neveljaven.

5. Imetniki enot premoženja v KNPVP se lahko sklicujejo na odgovornost depozitarja neposredno ali posredno prek družbe za upravljanje.“

(6) Člen 25(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Družba za upravljanje in depozitar pri izvajanju svojih zadevnih funkcij delujeta pošteno, pravično, strokovno, neodvisno in v interesu KNPVP ali vlagateljev v KNPVP.

Depozitar ne izvaja dejavnosti v zvezi s KNPVP ali družbo za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov med KNPVP, vlagatelji v KNPVP, družbo za upravljanje in depozitarjem samim, razen če je depozitar funkcionalno in hierarhično ločil izvajanje depozitarnih nalog od drugih potencialno nasprotnih nalog ter če se morebitna nasprotja interesov ustrezno ugotovijo, upravljajo, spremljajo in razkrijejo vlagateljem v KNPVP.“

(7) Člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

1. Pogoji za zamenjavo družbe za upravljanje in depozitarja ter pravila, ki zagotavljajo zaščito imetnikov enot premoženja v primeru take zamenjave, se določijo z zakonom ali pravili upravljanja skupnega sklada.

2. Pogoji za zamenjavo družbe za upravljanje in depozitarja ter pravila, ki zagotavljajo zaščito imetnikov enot premoženja v primeru take zamenjave, se določijo z zakonom ali ustanovnimi listinami investicijske družbe.

(8) Vstavita se člena 26a in 26b:

„Člen 26a

Depozitar da na zahtevo svojim pristojnim organom, pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje in pristojnim organom matične države članice KNPVP na voljo vse informacije, ki jih je pridobil pri opravljanju svojih dolžnosti in ki jih lahko pristojni organi matične države članice KNPVP ali pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje potrebujejo za opravljanje svojih dolžnosti v skladu s to direktivo.

Člen 26b

1. Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 112 ter pod pogoji iz členov 112a in 112b sprejme ukrepe, ki določajo:

(a) podrobnosti, ki morajo biti vključene v pisno pogodbo iz člena 22(2);

(b) pogoje za opravljanje funkcij depozitarja v skladu s členom 22(3), (4) in (5), ki vključujejo:

(i) vrsto finančnih instrumentov, ki jih je treba vključiti med depozitarjeve dolžnosti hrambe v skladu s točko (a) člena 22(5);

(ii) pogoje, pod katerimi lahko depozitar izvaja dolžnosti hrambe nad finančnimi instrumenti, registriranimi pri centralnemu depozitarju;

(iii) pogoje, pod katerimi depozitar hrani finančne instrumente na podlagi točke (b) člena 22(5), ki so izdani v nominalni obliki in registrirani pri izdajatelju ali registratorju;

(c) dolžnosti primerne skrbnosti depozitarjev v skladu s točko (c) drugega pododstavka člena 22(7);

(d) obveznost ločevanja v skladu s točko (d) tretjega pododstavka člena 22(7);

(e) pogoje, v skladu s katerimi, in okoliščine, v katerih se finančni instrumenti, ki se hranijo, štejejo za izgubljene za namene člena 24;

(f) kaj v skladu s členom 24(1) je mogoče razumeti kot zunanje dogodke, ki jih razumno ni mogoče nadzorovati, posledice pa bi bile ne glede na vsa razumna prizadevanja neizogibne;“

(9) Prvi odstavek člena 30 se nadomesti z naslednjim:

„Členi 13, 14, 14a in 14b se smiselno uporabljajo za investicijske družbe, ki niso prenesle pooblastil za upravljanje na družbe za upravljanje, ki jim je bilo izdano dovoljenje v skladu s to direktivo.“

(10) Oddelek 3 Poglavja V se črta.

(11) Členu 69(3) se doda naslednji drugi pododstavek:

„Letno poročilo vsebuje tudi:

(a) skupni znesek plačil v poslovnem letu, razdeljen na fiksna in variabilna plačila, ki sta jih družba za upravljanje in investicijska družba izplačali svojemu osebju, število upravičencev in po potrebi spodbujevalno provizijo, ki jo je plačal KNPVP;

(b) skupni znesek plačil, razdeljen na višje vodstvo in člane osebja družbe za upravljanje in, kjer je ustrezno, investicijske družbe, katerih delovanje pomembno vpliva na profil tveganja KNPVP.“

(12) Člen 98 se spremeni:

(a) V odstavku 2 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) zahtevajo obstoječe telefonske evidence in podatke o prometu, kot so opredeljeni v členu 2(b) Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta(*), ki jih imajo KNPVP, družbe za upravljanje, investicijske družbe ali depozitarji, kadar obstaja resen sum, da so lahko take evidence v zvezi s predmetom inšpekcijskega pregleda pomembne za dokazovanje, da KNPVP, družbe za upravljanje, investicijske družbe ali depozitarji kršijo svoje

obveznosti v okviru te direktive; vendar te evidence ne zadevajo vsebine sporočil, na katera se nanašajo;

_____

(*) UL L 201, 31.7.2002, str. 37.“

(b) Doda se odstavek 3:

„3. Če je za pridobitev zapisov o telefonskem in podatkovnem prometu iz točke (d) odstavka 2 po nacionalnih pravilih potrebno pooblastilo sodišča, se za takšno pooblastilo zaprosi. Za tovrstno pooblastilo se lahko zaprosi tudi kot previdnostni ukrep.“

(13) Člen 99 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 99

1. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi zadevni pristojni organi v primeru neizpolnjevanja določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, sprejmejo ustrezne upravne sankcije in ukrepe, ter zagotovijo, da se ti ukrepi uporabljajo. Sankcije in ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Države članice zagotovijo, da se v primeru, ko se obveznosti uporabljajo za KNPVP, družbe za upravljanje, investicijske družbe ali depozitarje, pri kršitvi lahko uporabijo sankcije ali ukrepi za člane upravnega organa in druge posameznike, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo odgovorni za kršitev.

3. Pristojni organi prejmejo vsa preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje njihovih funkcij. Pri izvajanju pooblastil za sankcioniranje tesno sodelujejo, da bi zagotovili, da se s sankcijami ali ukrepi dosežejo želeni rezultati, in uskladili svoje delovanje v primeru čezmejnih zadev.“

(14) Vstavijo se naslednji členi 99a, 99b, 99c, 99d in 99e:

„Člen 99a

1. Ta člen se uporablja, ko:

(a) se dejavnosti KNPVP izvajajo brez dovoljenja, s čimer se krši člen 5;

(b) poslovanje družbe za upravljanje poteka brez predhodnega dovoljenja, s čimer se krši člen 6;

(c) poslovanje investicijske družbe poteka brez predhodnega dovoljenja, s čimer se krši člen 27;

(d) se neposredno ali posredno pridobi ali dodatno poveča kvalificiran delež v družbi za upravljanje, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi družba za upravljanje postala podrejena družba (v nadaljnjem besedilu: predlagana pridobitev), brez pisnega uradnega obvestila pristojnim

organom družbe za upravljanje, v kateri kupec poskuša pridobiti ali povečati kvalificirani delež, s čimer se krši člen 11(1);

(e) se neposredno ali posredno proda kvalificiran delež v družbi za upravljanje ali se ta delež zmanjša tako, da bi se razmerje glasovalnih pravic ali delež kapitala zmanjšal pod 20 %, 30 % ali 50 % ali kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom, s čimer se krši člen 11(1);

(f) je družba za upravljanje pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine, s čimer se krši člen 7(5)(b);

(g) je investicijska družba pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine, s čimer se krši člen 29(4)(b);

(h) družba za upravljanje ob prejetju informacij o kakršni koli pridobitvi ali prodaji deležev v njihovem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo enega od pragov iz člena 11(10) Direktive 2004/39/ES ali so manjši od njega, o navedenih pridobitvah ali prodajah ne obvesti pristojnih organov, s čimer se krši člen 11(1);

(i) družba za upravljanje ne izpolni obveznosti, da mora pristojnemu organu najmanj enkrat na leto sporočiti imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, s čimer se krši člen 11(1);

(j) družba za upravljanje ne izpolnjuje postopkov in ureditev, uvedenih v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje člena 12(1)(a);

(k) družba za upravljanje ne izpolnjuje strukturnih in organizacijskih zahtev, uvedenih v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje člena 12(1)(b);

(l) investicijska družba ne izpolnjuje postopkov in ureditev, uvedenih v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje člena 31;

(m) družba za upravljanje ali investicijska družba ne izpolni zahtev v zvezi s prenosom svojih funkcij na tretje osebe, ki so uvedene v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje členov 13 in 30;

(n) družba za upravljanje ali investicijska družba ne upošteva kodeksa ravnanja, ki je bil uveden v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje člena 14 in 30;

(o) depozitar ne izpolni svojih nalog v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje odstavkov (3) do (7) člena 22;

(p) investicijska družba in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družba za upravljanje večkrat ne izpolnita obveznosti v zvezi z naložbenimi politikami KNPVP, ki so določene z nacionalnimi predpisi za izvajanje Poglavja VII;

(q) družba za upravljanje ali investicijska družba ne uporablja postopka upravljanja tveganj in postopka za natančno in neodvisno oceno vrednosti izvedenih finančnih instrumentov OTC, kakor je določeno v nacionalnih določbah za izvajanje člena 51(1);

(r) investicijska družba in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družba za upravljanje večkrat ne izpolnita obveznosti v zvezi z informacijami, ki jih je treba zagotoviti vlagateljem, uvedenih v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje členov 68 do 82;

(s) družba za upravljanje ali investicijska družba, ki trži enote KNPVP, ki jih upravlja, v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP, ne upošteva zahteve glede uradnega obvestila iz člena 93(1).

2. Države članice zagotovijo, da v vseh primerih iz odstavka 1 upravne sankcije in ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedeni fizična ali pravna oseba in vrsta kršitve;

(b) izdajo odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem in da navedenega ravnanja več ne ponovi;

(c) pri družbi za upravljanje ali KNPVP odvzem dovoljenja družbe za upravljanje ali KNPVP;

(d) uvedbo začasne prepovedi za člana upravnega odbora družbe za upravljanje ali investicijske družbe ali za drugo fizično osebo, ki je odgovorna za izvajanje funkcij v teh družbah;

(e) v primeru pravne osebe uvedbo upravnih denarnih sankcij v višini do 10 % skupnega letnega prometa te pravne osebe v predhodnem poslovnem letu; če je pravna oseba podružnica matičnega podjetja, se upošteva celotni letni promet, ki je razviden iz konsolidiranega računovodskega izkaza osnovnega matičnega podjetja v predhodnem poslovnem letu;

(f) v primeru fizične osebe uvedbo upravnih denarnih sankcij v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na datum začetka veljavnosti te direktive;

(g) uvedbo upravnih denarnih sankcij v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

Člen 99b

Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja objavijo vsako sankcijo ali ukrep, ki se naloži zaradi kršitve nacionalnih določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, pri čemer se vključijo informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb, razen če bi ta objava resno ogrozila stabilnost finančnih

trgov. Če bi objava vpletenim stranem povzročila nesorazmerno škodo, pristojni organi uvedene ukrepe in sankcije objavijo anonimno.

Člen 99c

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih sankcij upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ki vključujejo:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;

(c) finančno trdnost odgovorne fizične ali pravne osebe, kot je prikazana s celotnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;

(d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani odgovorne fizične ali pravne osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(e) raven sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe s pristojnim organom;

(f) prejšnje kršitve odgovorne fizične ali pravne osebe.

2. Organ ESMA izda smernice, naslovljene na pristojne organe, v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o vrstah upravnih ukrepov in sankcij ter višini upravnih denarnih sankcij.

Člen 99d

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi uvedejo učinkovite mehanizme, s katerimi se sporočajo kršitve nacionalnih določb za izvajanje te direktive.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

(a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnje spremljanje;

(b) ustrezno zaščito za zaposlene v investicijskih družbah in družbah za upravljanje, ki sporočijo kršitve, do katerih je prišlo znotraj družbe;

(c) varstvo osebnih podatkov v zvezi z osebo, ki poroča o kršitvah, in fizično osebo, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z načeli, določenimi v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta(*).

3. Države članice od institucij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi bodo uslužbenci prek posebnega kanala interno poročali o kršitvah.

Člen 99e

1. Države članice posredujejo organu ESMA enkrat na leto informacije v zbirni obliki o vseh ukrepih ali sankcijah, uvedenih v skladu s členom 99. Organ ESMA te informacije objavi v letnem poročilu.

2. Če je pristojni organ javno razkril upravni ukrep ali sankcijo, o tem ukrepu ali sankciji obvesti tudi organ ESMA. Če se objavljen ukrep ali sankcija nanaša na družbo za upravljanje, organ ESMA doda sklic na objavljeni ukrep ali sankcijo na seznam družb za upravljanje, objavljen v skladu s členom 6(1).

3. Organ ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o postopkih in obrazcih za predložitev informacij, kot je navedeno v tem členu.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Organ ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do [vstaviti datum].“

_____

(*) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.“

(15) Vstavi se naslednji člen 104a:

„Člen 104a

1. Država članica za obdelavo osebnih podatkov v državi članici v skladu s to direktivo uporablja Direktivo 95/46/ES.

2. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (*) se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo organ ESMA izvaja v skladu s to direktivo.“

_____

(*) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“

(16) Člen 112(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 12, 14, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 in 111 za obdobje štirih let od 4. januarja 2011. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 50a se na Komisijo prenese za obdobje štirih let od 21. julija 2011. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26b se na Komisijo prenese za obdobje štirih let od […]. Komisija predloži poročilo o prenesenih pooblastilih najpozneje šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastil se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če jih Evropski parlament ali Svet prekliče v skladu s členom 112a.“

(17) V členu 112a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pooblastila iz členov 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 in 111 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.“

(18) Priloga I se spremeni, kakor je določeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do […]. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

   Zakone in druge predpise iz odstavka 1 uporabljajo od [...].

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

PRILOGA

V Prilogi I se točka 2 seznama A nadomesti z naslednjim:

„2. Informacije o depozitarju:

2.1. Identiteta depozitarja KNPVP in opis njegovih dolžnosti;

2.2. Opis vsake funkcije hrambe, ki jo prenese depozitar, identifikacija zastopnika ter morebitno navzkrižje interesov, ki bi lahko bilo posledica takšnega prenosa.“